

Resumé

Tato práce si klade za cíl přispět alespoň v malém měřítku ke zefektivnění výuky cizího jazyka na základě využití praktických zkušeností, které autorka získala v průběhu svého působení jako lektorka angličtiny.

Aby tento cíl mohl být dostatečně naplněn, musí být lektor ochoten a schopen využít moderních přístupů k výuce, jinými slovy musí přijmout learner-centred approach.

Práce se dělí na dvě hlavní části, kde první je věnována charakteristice teoretických základů, z nichž learner-centred approach (těžištěm výuky je potřeba studenta) vychází. Cílem této části práce je postihnout podstatu jazykové výuky založené na maximální reflexi profesních potřeb technicky orientovaných studentů.

Ve druhé části se autorka pokusila potvrdit několik hypotéz, které by pomohly obhájit tezi, že důsledná reflexe potřeb se pozitivně odrazí na výsledcích některých aspektů jazykové výuky.

Na prvním místě je kapitola o teorii cílů výuky ve smyslu vztahu cíl – obsah – metoda.

Ve druhé kapitole se autorka pokouší stručně postihnout podstatu aplikované lingvistiky, která je zde vnímána jako všeobecný teoretický rámec, v němž se uvedená problematika pohybuje.

Důležitou součástí aplikované lingvistiky je jazyk vyučovaný pro specifické účely. Tomuto fenomenu je věnována třetí kapitola, která uvádí charakteristické rysy LSP / ESP (Language / English for specific purposes – jazyk / angličtina pro specifické účely).

Za účelem dosažení maximální efektivity kurzu jazyka pro specifické účely je třeba k výuce přistupovat tak, aby maximálně odrážela potřeby studentů. Na jejím základě pak navrhnout osnovy kurzu a připravit potřebné materiály – vezmeme-li v úvahu potřeby budoucí profese, musíme počítat s využitím autentických materiálů v daném oboru. Všechny uvedené faktory reflektují to, čemu autorka věnuje v práci maximální pozornost a co považuje za nezbytnou podmínku úspěšného kurzu: založení celé koncepce výuky na přístupu, kde je v centru pozornosti student a jeho potřeby (learner-centred approach).

Nedílnou součástí úspěšného kurzu jazykové výuky je také jeho hodnocení a následné využití zpětné vazby na jeho kladné stránky i nedostatky. K tomu poslouží měřítka a kritéria Společného evropského referenčního rámce pro jazyky, jemuž je věnována čtvrtá kapitola.

Před vlastním výzkumem je nutno postihnout typické problémy výuky cizího jazyka na technických oborech škol, což je typ vysokoškolské instituce, na níž byl proveden výzkum a jíž jsou určeny jeho výsledky. Tyto skutečnosti jsou obsahem páté kapitoly.

V dalších čtyřech kapitolách je pak prezentován výzkum, jehož základem jsou dvě skupiny studentů: kontrolní a experimentální. Pomocí didaktického testu čtení s porozuměním, sledováním aktivní účasti ve výuce a hodnocením dovedností mluvení při ústní zkoušce proběhlo ověření platnosti pracovních hypotéz.

V závěru jsou uvedena doporučení k využití studie a k dalšímu pokračování výzkumu.